

Oddalenie (duet z mada2000) – M.Fogg

Ty parlando:

Wspominam naszą ostatnią rozmowę,
Którą przerwał gwizd parowozu,
Tłum ludzi spieszących do pociągu przedzielił nas,
Potem zostałam sama na pustym peronie
Patrzyłam za pociągiem,
Który unosił Cię dalej, i coraz dalej
I wiedziałam, że nie zobaczę Cię już nigdy więcej

Ty: Odprowadzałam Cię ostatni raz
Z góry wiedziałam, co dziś czeka nas
Wszystko minęło, wszystko się skończyło
A przecież tak dobrze było nam

Ja: Stoję w wagonie, patrząc w oczy Twe
Po mych policzkach płyną krople dwie
Nie myśl kochana, że to nasza wina
To los zły rozdziela dzisiaj nas

Ja parlando:

Oddalasz się ode mnie z każdą chwilą,
A czas narasta jak biegnąca fala
Z nim nasza miłość także się oddala
Oddala tak jak my

Ty: Pociąg już rusza, lecz nie żegnaj mnie
Przecież musimy kiedyś spotkać się
By powróciły szczęścia dawne chwile
By przeżyć to jeszcze raz

Ty parlando:

Dzieli nas duża odległość,
Samotność woń swą roztacza
Mojego serca wołanie
dziś wiele granic przekracza
I choć teraz jesteś daleko, inny poznajesz świat,

Spójrz czasem na gwiazdy i pomyśl
że wciąż Kocham Cię

Ja: Odprowadzałaś mnie ostatni raz
Z góry wiedziałaś, co dziś czeka nas
Wszystko minęło, wszystko się skończyło,
A przecież tak dobrze było nam

Ja parlando:

Oddalenie położyło swą dłoń
na moim martwym sercu,
A przecież zaledwie wczoraj
trzymałem Cię w objęciach,
Będąc przy Tobie blisko, tak blisko,
Jak tylko mogą być zakochani w sobie ludzie
I wierzyłem, że tak już będzie zawsze,
Że będę mógł Ci towarzyszyć w każdej podróży
Lecz stało się inaczej - dziś oddaliśmy się od siebie
Coraz bardziej, i bardziej



Słowa: brak danych
Muzyka: brak danych